

ke, hvis man går ind i en processtyring, som ministeren var inde på før. Det her er overhovedet ikke et forslag om processtyring. Vi skal ikke ind og diktere, hvordan man skal lede den enkelte fødeafdeling, og hvordan man laver vagtplaner, om man skal have kendt sin jordemoder eller ikke kendt sin jordemoder osv. Det skal der være frihed til at lave lokalt.

Men der er nogle ydelser, hvor man kan diskutere: Hører de hjemme i det ene eller det andet system? Hvor hører f.eks. fødselsforberedelse egentlig hjemme henne, og hvordan skal man sikre det? Der mener vi, det er vigtigt at sige, at det skal man have. Man skal have krav på fødselsforberedelse, ligesom det kan være nødvendigt at sige, at man skal have krav på en jordemoder, også selv om man ikke er syg.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg synes jo blot, at man er nødt til at tilstræbe en konsekvens i sin tankegang, og jeg synes, det må være rigtig svært, hvis man støtter det her forslag og siger, at der skal være minimumsrettigheder for fødende kvinder på det her område, så at gå ud og forklare, at man ikke synes, at der skal være tilsvarende minimumsrettigheder på andre specialer. Tag akutområdet, psykiatrien, medicinske patienter, der vil være en masse områder, hvor man vil kunne sige: Jamen hvorfor har de ikke ret til det?

Kl. 15.45

Mit hovedargument er, at vi jo har kæmpet for, at regionerne fik ansvaret for at tilrettelægge sundhedsvæsenet. Hvis vi nu går i gang med at lave minimumsstandarder på alle specialer inklusive dette, så mener jeg simpelt hen ikke, at det giver mening med den model. Så skal vi tage en helt anden konsekvens af det og sige, at nu har vi et statsstyret sundhedsvæsen, for det giver ikke nogen mening. Hvilken fleksibilitet har regionerne, hvis der er lavet minimumsstandarder for samtlige specialer? Jeg vil ikke mene, at de har ret meget.

Men alt sammen skal altså ikke skygge over, at vi er helt enige om, at der skal ske en forbedring på det her område.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg hører også, at i hvert fald nogle af os er enige i, at der virkelig er plads til forbedringer på det her område. Mener ordføreren ikke, at det faktisk er et stort problem, at Sundhedsstyrelsens

anbefalinger ikke bliver efterlevet inden for svangreomsorg? Det er jo et faktum, som vi har måttet konstatere. Og er der andre specialer, som ikke opfylder Sundhedsstyrelsens anbefalinger så markant, som det er tilfældet på det her område?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu er sundhedsvæsenet jo en stor og kompleks størrelse, og jeg tror generelt, at der er meget godt i sundhedsvæsenet, men jeg er heller ikke et sekund i tvivl om, at der er rigtig mange områder, hvor man ikke lever op til de faglige standarder og anbefalinger, der er. Sådan er det. Vores opgave er hele tiden at have styr på, hvordan billedet ser ud, og selvfølgelig sikre, at regionernes sundhedsvæsen og tilbud så vidt muligt lever op til de centrale anbefalinger.

Men problemet er jo, at hvis man går ind og piller det her område ud og siger, at nu gør vi en undtagelse i forhold til den overordnede styringsfilosofi, som man har lagt ned over sundhedsvæsenet, nu gør vi en undtagelse her, fordi vi synes, at det er særlig dårligt, her laver vi et sæt minimumsstandarder, så vil det meget hurtigt føre til, at regionerne givetvis prioriterer det højere, og så vil ressourcerne gå fra nogle andre områder. Så skal vi ind og lave minimumsstandarder der, fordi det så begynder at gå dårligere.

Jeg tror simpelt hen, at det som overordnet filosofi skaber flere problemer, end godt er. Derfor synes jeg, at man kan sige, at ja, det skal gøres bedre. Men spørgsmålet er: Er det her måden at gøre det på?

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg er med på, at der er et styringsproblem i det her, og det er selvfølgelig noget, som vi bliver nødt til at gå meget dybere ind i. Men nu har vi foreslået en vej frem, og den er så for kontant til Det Radikale Venstre. Når jeg hører fru Charlotte Fischer tale om at styre, er det noget med at holde regionerne op på, at de efterlever anbefalingerne. Det er jo en meget blød formulering. Hvad ligger der i den? Det er ligesådan, når ordføreren siger: Vi vil sikre, at regionerne efterlever anbefalingerne. Det er jo meget, meget blødt formuleret i modsætning til vores helt anderledes kontante udmelding. Derfor er jeg da nysgerrig efter at høre, hvad der ligger i ordene »vi vil holde regionerne op på«?